Literatura catalana

Montserrat Roig i narrativa actual (lectures anteriors)

Exercicis · 10 exercicis

Proves d'accés a la universitat (PAU) de Catalunya. Ordenats del més recent al més antic.
Retalls dels exàmens i pautes oficials (selecat.cat / universitats.gencat.cat).

1. PAU 2011 · Setembre · Sèrie 2 · Exercici 1 (Opció A)

Opció A

1. Expliqueu com estructura Montserrat Roig les històries que narra en la novel·la *Ramona, adéu* i quins mecanismes fa servir per a donar unitat i cohesió al relat.
[3 punts]

2. PAU 2011 · Juny · Sèrie 1 · Exercici 3 (Opció A)

3. Comenteu el text següent, que forma part del primer fragment que explica la història de la Mundeta Claret (la néta) en la novel·la *Ramona, adéu*, de Montserrat Roig. Tingueu en compte, sobretot, els aspectes següents (no cal tractar-los separadament ni en el mateix ordre):

a) la relació del personatge del text amb el fet històric que s'hi esmenta i què representa aquest fet, segons la narradora, per a la col·lectivitat;

b) el tema del fragment en relació amb la vivència de l'amor i del sexe que té la Mundeta Claret i com es contextualitza en el marc de la seva història;

c) les característiques principals del punt de vista d'aquest fragment en comparació del que fa servir la narradora per a explicar la història de la Mundeta Jover (l'àvia).

[3 punts pel contingut; 2 punts per la capacitat d'argumentació i anàlisi, l'ordenació de les idees i la coherència del discurs]

Havia començat a sentir l'impuls roent i irreconciliable del sexe als Caputxins, tres anys abans, quan imaginà parelles que s'arreplegaven dins l'escenari o que s'arraulien damunt plecs de periòdic, als racons més foscos i freds dels passadissos monacals, i feien l'amor. La febre dels seus disset anys, una febre ignorant i covarda, l'aturava a reflexionar sobre l'autenticitat dels seus pensaments. Qualsevol ombra sospitosa li semblava dos cossos que s'abraçaven, qualsevol soroll era el panteix de la vitalitat afortunada. La nit del nou de març de 1966 representà, per a aquells qui la saberen viure, amb lucidesa, l'instant no recuperable, suprem, en què s'ajunten els anhels més primaris i obscurs amb la voluntat de reafirmar-se col·lectivament.

3. PAU 2011 · Juny · Sèrie 4 · Exercici 2 (Opció B)

2. Els tres personatges femenins anomenats Mundeta, a la novel·la *Ramona, adéu*, de Montserrat Roig, es caracteritzen per una insatisfacció viscuda profundament. Com busca superar-se la Mundeta Claret? En què es diferencia la seva actitud de les actituds de la mare i de l'àvia?
[2 punts]

4. PAU 2010 · Setembre · Sèrie 2 · Exercici 1 (Opció B)

Opció B

1. Expliqueu com estructura Montserrat Roig les històries que explica en la seva novel·la *Ramona, adéu* i quins mecanismes fa servir per a donar unitat i cohesió al relat.

[3 punts]

5. PAU 2010 · Juny · Sèrie 1 · Exercici 2 (Opció B)

2. Al principi de la novel·la *Ramona, adéu*, de Montserrat Roig, hi llegim: «*Estava cansada, les varius em tibaven la pell de les cames, els peus em feien molt de mal per les durícies* […]». I, al final: «*Les cames ja no em feien mal, com si les varius s'haguessin tornat rajolins de mel*». Aquestes citacions formen part del primer i del darrer fragment del llibre, que estan en cursiva. Expliqueu-ne la funció, així com el punt de vista que hi adopta la narradora.

[2 punts]

6. PAU 2010 · Juny · Sèrie 4 · Exercici 2 (Opció A)

2. Amb relació al tema central de *Ramona, adéu*, de Montserrat Roig, Enric Sullà ha escrit: «L'amor centra les accions, és el focus al voltant del qual aquestes dones ordenen la seva experiència, els seus ideals i la seva quotidianitat». Expliqueu el sentit d'aquesta frase i relacioneu-lo amb la vivència de l'amor dels tres personatges protagonistes de la novel·la.

[2 punts]

7. PAU 2010 · Juny · Sèrie 5 · Exercici 2 (Opció B)

2. Detalleu quins són els contextos històrics que emmarquen la vida de les tres protagonistes de *Ramona, adéu*, de Montserrat Roig, i poseu exemples d'alguns dels fets importants que l'autora hi incorpora de cadascun. Expliqueu-ne la funció dins la novel·la.

[2 punts]

8. PAU 2009 · Setembre · Sèrie 1 · Exercici 2 (Opció B)

2. Expliqueu el punt de vista i la funció dels fragments en cursiva que obren i tanquen la novel·la *Ramona, adéu*, de Montserrat Roig.

[2 punts]

9. PAU 2009 · Juny · Sèrie 3 · Exercici 3 (Opció A)

3. Comenteu aquest text, que forma part del primer fragment que explica la història de la Mundeta Claret —la néta— a la novel·la *Ramona, adéu*, de Montserrat Roig, tenint en compte, sobretot, els aspectes següents (no cal tractar-los separadament ni en el mateix ordre):

a) la relació del personatge del text amb el fet històric que s'hi esmenta i el que representa, segons la narradora, per a la col·lectivitat;

b) el tema del fragment en relació amb la vivència de l'amor i del sexe que té la Mundeta Claret i com es contextualitza en el marc de la seva història;

c) les característiques principals del punt de vista d'aquest fragment en comparació amb el que fa servir la narradora per a explicar la història de la Mundeta Jover —l'àvia.

[3 punts pel contingut; 2 punts per la capacitat d'argumentació i anàlisi, l'ordenació de les idees i la coherència del discurs]

Havia començat a sentir l'impuls roent i irreconciliable del sexe als Caputxins, tres anys abans, quan imaginà parelles que s'arreplegaven dins l'escenari o que s'arraulien damunt plecs de periòdic, als racons més foscos i freds dels passadissos monacals, i feien l'amor. La febre dels seus disset anys, una febre ignorant i covarda, l'aturava a reflexionar sobre l'autenticitat dels seus pensaments. Qualsevol ombra sospitosa li semblava dos cossos que s'abraçaven, qualsevol soroll era el panteix de la vitalitat afortunada. La nit del nou de març de 1966 representà, per a aquells qui la saberen viure, amb lucidesa, l'instant no recuperable, suprem, en què s'ajunten els anhels més primaris i obscurs amb la voluntat de reafirmar-se col·lectivament.

10. PAU 2009 · Juny · Sèrie 4 · Exercici 3 (Opció A)

3. Comenteu aquest text, que forma part d'un dels primers fragments que explica la història de la Mundeta Ventura —la mare— en la novel·la *Ramona, adéu*, de Montserrat Roig, tenint en compte, sobretot, els aspectes següents (no cal tractar-los separadament ni en el mateix ordre):

a) la relació dels dos personatges del text amb els fets històrics que s'hi narren;

b) la funció del punt de vista de la narradora del text, amb les diferents veus que hi adopta;

c) el comentari de dos recursos lingüístics i/o literaris que trobeu rellevants del text. Analitzeu-ne la funció que hi fan.

[3 punts pel contingut; 2 punts per la capacitat d'argumentació i anàlisi, l'ordenació de les idees i la coherència del discurs]

La mare arribà excitada, nerviosa, repetia només ai, Senyor, mentre no vessin sang. La Mundeta —la mare sospitava que no es casaria mai— no se l'escoltava. Ara ja havia arribat, no calia anar sola al Núria. Es delia per la xocolata del Núria. Una xocolata de flaire jove, acabada de fer. Aquella tarda no se la deixaria perdre per res del món. […] La mare s'esgargamellava i passaven camions plens de treballadors que cridaven no sé què d'en Cambó i no sé què d'en Macià. Què diuen, mamà? Però les veus es perdien entre el brogit. A la Mundeta, la commovien els tangos, sobretot les tendres històries d'amor que tenien un final trist. […] Com més amargues eren les històries, més li agradaven, a la Mundeta. I, sobretot, que tinguessin un inici i un acabament, com la vida. Els camions passaven ràpids i feien trontollar l'empedrat. Lluny, cantaven l'himne de Riego i «Els Segadors». Mamà, podríem anar al Núria de seguida mentre bevem la xocolata i hi suquem els melindros, amb calma, m'ho expliques. La mare no l'escoltava, caminant cada vegada més de pressa, arborada per la corredissa. Acalorada, repetia, ai, Mundeta, que m'ho veia venir. Tothom ho deia, és un fet consumat, això canvia. No podia acabar d'altra manera. La Mundeta, mamà, estàs nerviosa, atura't una mica, digues, de què tens por? Por, dius?, deia la seva mare. El que tinc és pànic! […] Que no veus el que passa? Mamà, la Mundeta amb prou feines si agafava el pas de la seva mare, m'atabales, explica-m'ho d'una vegada, atura't, no corris tant. Però, nena, la República, han proclamat la República!